

Publicerad 2014-08-27 20:49 av Subframe

Vaken i skräck

Den återkommande mardrömmen är att jag vaknar på morgonen och inser att jag måste överleva tills jag får sova igen. Timme efter timme i en seg, mörk konsistens av ingenting. Total avsaknad av glädje, lycka, hopp och annat som man annars finner på Facebooks flöde. Jag känner inte dofter eller färger. Jag hör inte ljud. Jag registrerar dem bara likt en robot. Det är en helt steril tillvaro, som att titta på film, du ser gräset men du känner inte doften av det.

Men det är ingen mardröm det är mitt liv. Jag är fast på jorden i mitt psyke, min kropp är fullt frisk, har gjort alla tester fem gånger om. Jag sitter i ett koncentrationsläger likt Viktor Frankl. Antagligen en dålig jämförelse då jag egentligen inte kan föreställa mig det. Men likheten är att både jag och Viktor ställer frågan. Livet måste ha mening.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Subframe med Poeter.se id #46859 innehar upphovsrätten